

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba: Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

Suscripció á favor de las victimas dels terremotos.

LA CAMPANA.	100 rals.
P. A. U.	100 »
P. K.	60 »
Eduardo Mas.	4 »
Joseph Vallés.	6 »

Supliquém als nostres corresponsals que recullin donatius per socorre á las victimas dels terremotos, y que junt ab los fondos se serveixin enviarnos los noms dels que entreguin alguna quantitat, los quals serán continuats en la llista de suscripció de LA CAMPANA DE GRACIA.

LA CAMPANYA DE LA CARITAT.

DONA llástima y condol tenir que ferse cárrech de la situació de las poblacions de Andalusia, victimas dels últims terremotos. Cada dia que passa arriban nons detalls consternadors

L' home, sér sociable per naturalesa, estima com lo que més puga estimar en lo mon la familia y la llar. La familia constituheix lo seu encant, per ser sanch de sa sanch, vida de sa vida, que va perpetuantse á través de las generacions. La llar representa moltes voltes l' esforç dels seus antepassats reunit al propi esforç, es lo refugi sagrat de las sevas penas y alegrias. La familia es un tresor: la llar es l' arca que 'l tanca.

Donchs precisament los terremotos, aquestas catástrofes soptadas, imprevistas, contra las quals no hi ha defensa possible, afectan per un igual á la llar y á la familia.

Las casas se desploman sobre 'ls seus moradors, y si algun s' escapa, no sabem si es més de compadeixe que 'ls mateixos que hi moren.

Perque al dolor de perdre, en un instant, als sers que més estimava y de veure destruidas totes las sevas esperansas y 'l modest benestar acumulat ab prou treball y constancia, hi ha de unir lo sufriment de veure's sol y abandonat, sense alberch en mitj de una estació rigorosa, sense aliment que dur á la boca, sense treball ni serenitat per buscarlo

Al menos los difunts han mort en un instant. Lo seu viure en cambi no vé á ser més que una llarga agonía.

Imposible reproduhir la relació de las tristas escenas dels últims terremotos. Tots los periódichs ne van plens, y si nosaltres tractessem de fer un extracte de las més dolorosas, per molt que abreviessem, no 'n tindriam prou ab lo present número.

Passan de dos mil los morts; las casas completament arruinadas excedeixen de quatre mil.

Poblacions enteras. abir alegres y felissas, han desaparegut per complet. La terra s' ha obert y s' ha xu-

clat casas de camp ab tots los seus habitants. Un poble va baixant del asiento que avants ocupava. Las oscilacions s' han reproduhit un sens fi de vegadas per espay de alguns dias, sembrant per tot arréu la intranquilitat y l' alarma.

Los habitants de unas ciutats tant importants com Granada y Málaga, han passat nits enteras al rás, davant de la inminencia de nous terremotos.

L' espant y 'l dolor unit als miasmas dels cossos insepults, produhirán á lo menos tantas victimas com lo derrumbament de las casas.

De manera que tota la caritat será poca per remediar aquesta inmensa calamitat.

Passarán anys y més anys, y las comarcas assotadas no tornarán á ser lo qu' eran.

Es precis, donchs, ja que no siga possible compensar del tot tant grans perjudicis, remediarnos ab totes las nostras forsas y ab tota la promptitut que 'l cas requereix. Un ausili á temps pot encare estolvir moltes victimas.

Per aquest motiu, mentres per tot arréu, á Fransa, á Inglaterra, á Portugal, á Alemania, á Italia y altrás nacions sembla que troba eco simpátich la angustiada véu de tants infelissos; mentres en tolas las provincias de la Peninsula s' obran suscripcions y 's recullen donatius; mentres aquí mateix n' ha oberta una 'l bisbe y un altra l' Institut de foment del treball nacional que va donant molt grans resultats, la premsa ha cregut que no devia faltar als seus antecedents benéfichs, y sense distinció de partits, dirigeix la seua véu al públich demanantli:

¡CARITAT PER LAS VÍCTIMAS DELS TERREMOTOS!

La premsa, apart de la seua iniciativa incansable, conta ab lo concurs que li han ofert artistas de gran valia y empressaris generosos per donar funcions qual producte integro podrá destinarse á socorre tantas desgracias.

Los més importants establiments, cafés, restaurants y cerveserias, tenen taulas de petitiori establertes per la comissió de la premsa.

Los estudiants están fent una cabalgata que recorrerá 'ls principals carrers de la ciutat, acceptant no tant sols diners, sinó també robes, abrichs y efectes.

Cada periódich té oberta ademés una suscripció.

En una paraula: la premsa aspira á reunir al donatíu del poderós, lo modest óbol del jornalero y fins del pobre, que tots per un mateix istil venim obligats á socorre als nostres germans, y tant de agrahir es lo poch com lo molt, quan lo que 's dona correspón á la posició del donador y es fruit de sos sentiments caritatius

Y are vé lo més important.

La premsa de Barcelona y en aixó creu interpretar lo desitj de tota la de Catalunya qual apoyo reclama, no té res que véure ab las comissions oficials, y empleará per sí sola y baix sa responsabilitat los medis que estimi més rápids y més segurs per l' equitativa distribució dels recursos que reunexi en favor de las victimas dels terremotos.

Lo públich que ha vist la manera com la premsa va

distribuir lo que ella havia recaudat per socorre als inundats de Murcia, Alicante y Almería; y més recentment las cantitats recullidas en favor de las viudas y orfes dels militars fusellats á Girona, esperém que per la seua part dispensará la seua confiança, á una institució, que no aspira més que á mereixela, perque la té á molta honra.

Per lo tant, estimats lectors, desde avuy queda oberta la suscripció en las columnas de la CAMPANA DE GRACIA. Los fondos que recaudem serán agregats als que arbitrin los nostres companys en la premsa. y de la seua inversió ne donarem compte detallat al públich.

P. K.

LOS REYS D' ORIENT.

LO VESPRE AVANTS.

RAN xibarri, gran terratrémol: no se sent res més que obrir y tancar balcones y finestras. Es lo moment solemne, l' ocasió de fer fortuna: los reys d' Orient están ja si passen no passen y es precis aprofitar la oportunitat. Qui no posa no tréu; qui no

para la sabata no pesca regalos.

Lo recort dels altres anys es viu encara: á aquest l' hi van portar tal cosa, á aquell un altra de millor; á n' en Pau l' hi van donar la sórt, á n' en Pere la fortuna, etc., etc.

Ánimo, donchs; vingan sabatas cap al balcó; los que no 'n tinguin que hi posin espardeyas, los que esperin grans cosas que hi posin un cove ó una portadora; lo cas es que 'ls reys al passar trobin abont entafurar los presents.

¡Oh! Ningú fá 'l sórt: tothom espera, tothom desitja, tothom surt á deixar lo seu calsat á la fresca.

Lo nen coloca temerosament las sabatetas prop de la barana, demanant als generosos reys tímbs, trompetas y baldufas.

La xicoteta hi deixa las sabatillas, figurantseli veure ja la aixerida nina de luda que hi trobará quan se llevi.

Los més golafres hi plantan las botas de son pare, considerant que com més grossas siguin més cosas hi cabrán.

L' home de negocis tréu las botinas, esperant que 'ls reys hi deixaran una recepta per poder guanyar sempre.

La polla disponible prepara las polacas ab la esperanza de trobarhi un promés á cada una.

Lo polítich ompla 'l balcó de sabatassas ab la santa creencia de que 'ls reys las farsiran de turró.

Y la nit va avansant, las estrellas brillan maliciosament, tot reposa, tot dorm: hasta 'ls serenos.

INTERMEDI.

Entre tant los reys s' acostan, caminant en silenci. Los criats segueixen darrera, traginant á coll las grans

un altre plan d' ensenyansa digne de la seva mà. Petits, petites, rics, pobres... ja veuréu quins disbarats: ases, burros, matxos, mulas... ja veuréu que bè estarà.

Se diu per Andalusia que en cert paratjes se tem que neixin volcans tremendos, perque aixís no falti res. Aixó no'ns causa sorpresa, ni 'ls déu sorprendre a vostés... ¡Si sobre un volcan, a Espanya hi està tothom ja fa temps!

Lo Marqués de Novaliches ha cridat una reunió dels moderats que segueixen lo seu estandart gloriós. Al sè l' hora prefixada, ha fet obri 'ls seus salons y al posarse a passar llista, s' ha trobat qu' estava sol.

Entre mitj de las tragerias que actualment estém sufrint, l' ilustríssim senyor Cánovas dorm perfectament tranquil. Ell sab bé que en Ruiz Zorrilla s' està a Londres arripit... per lo tant, ara com ara, respirem; no hi ha perill.

C. GUMÀ.

han tornat a obrir las cátedras; pero com que l' Universitat continua agraviada, los estudiants no entran a l' aula.

Ab lo qual mereixen tota la nostra simpatia.

Perque fan com nosaltres: fan

Campana.

En un poble de Andalusia anomenat Albuñuela, la terra va tragarse l' iglesia, y aquesta va enfonzarse, no quedant més que la bandereta del campanar a flor de terra.

—¿No veuen, dirá en Martos, com totas las banderetas tenim sort!

Lo Brusí diu que l' hélice dels vapors ómnibus que comensarán a prestar servey dintre del port dona cent revolucions per minut.

Donchs vejín, ab una revolució bona, encare que durés una hora, 'm contentaria.

Los bisbes pensan reunir-se per reclamar una intervenció directe en l' ensenyansa.

Aixís, aixís. La corda estava poch tirant encare, y es menester que s' hi agafin uns quants bisbes.

Ja veuréu lo dia que 's trenqui qui se 'n anirà de costellas.

En Romero Robledo fá com los tisichs de últim grau, que quan tenen la mort a sobre es quan pensan ab viatjes y fan tota mena de projectes.

Ell està a punt de caure, y presenta un projecte reformant l' administració local, es a dir, posant als ajuntaments baix la dependencia directa y servil dels governadors. Com certs tipos que tenen malas mans, tot lo que toca en Romero Robledo ho fá mal bè.

Lo segon projecte consisteix en reformar la lley electoral.

Figürinse que 's proposa que no hi hajin trampas de cap mena, com si fós ell lo campeó de la puresa en las eleccions.

Entre altrás cosas desitja que las urnas ahont se depositin los vots sigan de cristall transparent.

Los presidents de mesa conservadors podran dir com los que fan jochs de mans:—señores, quien más mira menos ve.

Lo Diari Espanyol, periódich fins are conservador, está donant cada felpa que canta 'l credo, al partit de que havia format part fins are.

En lo Congrés, un dia lo fiscal del Supremo senyor Isasa, ataca durament a n' en Romero Robledo, a propòsit de un' acta.

Y l' endemà, 'ls conservadors de 'n Cánovas, de 'n Silvela y de 'n Bugallal s' alian ab los sagastins y derrotan als húsars.

Y escoltin als conservadors que diuen:—May havia sigut tant estreta com are la disciplina del partit.

* *

Succeheix ab aquesta gent lo que ab aquells dos que s' odiavan y feya temps que no 's veyan.

Un dia altrobarse, ván agarbonarse l' un al altre y ván caure abressats a terra.

—Mira, mira, com s' estiman, deya un que contemplava la baralla, la proba que s' estiman es que s' abressan.

Alló de crear una nova diócessis a Madrit, tant mateix vá de serio.

Ja veuran com lo dia menos pensat se trobaran ab que figura la paga del bisbe nou en lo presupuesto.

Are ab aixó dels terremotos es una ditxa poder contar ab un bisbe més.

¿No es veritat que si 'ls andalusos se queixan de que tenen fam, se queixaran per vici?

Perque bèn mirat, poden tirar bisbe a l' olla y farán una escudella magnífica.

La ploma que setcents capellans de la diócessis de Barcelona, alentats de sota má, pèl Bisbe, han regalat a n' en Llauder, anava acompanyada de un album y l' album contenia entre altrás dugas poesias que publica Lo Bram de la Patria.

L' una está suscrita per un tal F. Soler, capellá de La Roca, y comensa aixís:

Ministres de un Deu de pau,
doném are 'l crit de guerra!
Desde la vall a la serra
retrunyi nostre crit brau.

Després dirigintse als mestissos, als quals compara ab Judas, exclama:

¡Miserables seductors!
que a pesar de vosta manya
us coneix l' antiga Espanya
y us escup com a traidors:
lo partit tradicional
no' us ha perdut may de vista
y vá seguintvos la pista
per darvos lo colp mortal.

Vels'hi aquí un pare capellá que dispara versos ab trabuch.

L' altre es mes salamero. Es un tal Joan Estrany, regent de Caldas, qu' enfilantlas pèl costat més flonjo exclama dirigintse a n' en Llauder:

«Amdet, si, aquesta ploma com prenda ben segura del amor que 't professa lo clero del bisbat.»

Llensà la ploma ¡oh bólit! y 'l pensament detura que fer l' amor a un home, es ¡ay! un gran pecat.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Pa-ga-ré.
2. SINONIMIA.—Coch.
3. TRENCA-CLOSCAS.—Torelló.
4. CONVERSA.—Maniquí.
5. GEROGLIFICH.—Un ase sua si 's carrega massa.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans C. Pillo y Nicodemus; 4 Arednabal y P. M. LL.; 3 Un Llampech; 2 Sereno, Mitigat y Pere Sistella, y 1 no mes un Andreuense.

XARADA.

Tú, ¿conexías a en Pere?
Donchs quan al Africa aná
prendat, diu, que vá quedá
de una hermosa dos-primerá;
mes com qu' ella amo tenta
a tot invers ha tornat,
y are, 'l pobre, enamorat
dos de tot y gelosia
per ella.

—Sabs de que 's dos?
De las copas que 's bebía
de dos-invers cada dia,
y are aixó li causa tos.

GARON-BAU.

ANAGRAMA.

En Total de ca'n Masot
quan lo seu fill se casá,
¿no saben que li doná?
Tot cosa, res, una tot.

NOY DE LA XERA.

TRENCA-CLOSCAS.

DON FELIU PAGÉS CLAR.

Formar ab aquestas lletas lo nom de una població catalana.

AREDNABAL.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal; una consonant.—Segona: una dignitat portuguesa.—Tercera: nom de uns esclaus del temps antich.—Quarta: nom de una població catalana.—Quinta: regió espanyola.—Sexta: nom de dona.—Séptima: vocal.

A. SANS Y A VILA.

GEROGLIFICH.

× I
MI RI
P
A

×××

NAS DE PUNTA INGLESA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Pelat 60, B. J. de las Llantias, S. Spa-His, Un Llampech, J. P. de Vidreras, A. Garcia y Nicodemus: Lo que 'ns envian aquesta senmana no 'ns serveix.

Ciutadans Marti Roca y R., Figorio de M., Marioneta, Tres-morts vius de Reus, Samacois Petit, C. Pillo, Sanch y Fetje, Un Llepa-fils, Eudalt Sala y Ego Sum de Reus: De lo que 'ns envian aprofitarém alguna cosa.

Ciutadans Arednabal, Giroflé y Ll. Millá: Publicarém tot lo que 'ns envian.

Ciutada V. B. Sarrid: No enteném lo que vol dirnos.—Elecxear Coma: Los epigramas resultan massa veris.—Pepet del Carril: Insistim en lo dit; lo que en la intimitat se compren y fins produheix efecte, donat al publich pot motivar una impressió contraria.—Nas de punta inglesa: Com voste comprendra no es possible portar un registre de totas las cosas que rebém: publicarém un geroqlifich.—J. Mas Torner: Escolti: ¿qué voldria que 'ns clavessen un' altra causa pels bigotis? Hi ha cosas que encare que sigan veritat no poden dir-se.—Coixet de Reus: Llegeixi lo anterior, que també va per voste: lo demés que 'ns envia no fa per casa.—Maria Bocanegra: De tot lo que 'ns envihi fassi 'l favor de quedarse'n copia, perque tenim tantas atencions entre mans que podriam olvidarnos de lo que 'ns demana: la poesia «Un cessant» obra en poder nostre.—Ciutada F. V. «Valls»: No hém tingut espay per insertar lo que 'ns remet, que per altra part té poca importancia.—Barrina, «Granollers»: J. C. «Llagostera», Un llegidor de la Campana, «Montblanch», Rosita Segi, «Reus», J. M. «Vacarisas» y Figorio de M. Quedan complacuts.

Conté treballs literaris d' importancia ab més material que un gros volum, multitud de caricaturas de Pellicer, Apeles Mestre, quatre páginas de hermosos cromos de Moliné, y ab tot no val més que 2 RALS. Se ven per totas las librerias, kioscos y corresponsals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

UNA GRAN CATÁSTROFE.

¡¡Caritat per las victimas dels terremotos de Andalusía!!